

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งในการศึกษาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศคือ การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะการเขียนให้มีประสิทธิภาพ สามารถเขียนได้อย่างถูกต้องและเกิดความเพลิดเพลินขณะเขียน เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นหนึ่งในพื้นฐานสำคัญต่อการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Tinker. 1973 : p. 69) นอกจากนี้ ไรมส์ (Raimes, 1983 : p. 3) และพิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2537 : หน้า 31) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนว่า การเขียนเป็นการช่วยเสริมทักษะของผู้เรียนในเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวนที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว ให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นและนำมาใช้เขียนบรรยายเรื่องต่างๆตามวัตถุประสงค์ของตน นอกจากนี้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการใช้ภาษาให้คล่องแคล่วและชำนาญยิ่งขึ้นแล้ว ผู้เรียนอาจสามารถค้นพบเทคนิควิธีการเขียนแบบใหม่ ตลอดจนวิธีในการแสดงออกทางความคิดได้หลากหลายมากขึ้น ดังนั้นการเขียนจึงถือว่าเป็นกระบวนการสำคัญ เพราะผู้เรียนที่มีพื้นฐานการเขียนเบื้องต้นที่ดีย่อมส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาต่อในระดับสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ถึงแม้ทักษะการเขียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่ก็มีปัจจัยที่เป็นสาเหตุอยู่หลายประการที่เป็นอุปสรรคส่งผลให้การเขียนของผู้เรียนนั้นไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เบอร์น (Byrne. 1991 : p. 4-5) ได้กล่าวถึงปัญหาการเขียนว่า เนื่องจากการเขียนเป็นสื่อสารโดยการถ่ายทอดความคิดไปสู่ภาษา การเขียนจึงค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียน เพราะการสื่อสารผ่านการเขียนนั้น ผู้อ่านไม่ได้มีปฏิสัมพันธ์กลับไปยังผู้เขียน ผู้เรียนจึงต้องเรียนรู้ไวยากรณ์ โครงสร้างภาษารูปแบบการเขียน และการเรียงลำดับความคิดในการเขียนที่ถูกต้อง โบเวน (Bowen. 1994 : p. 143) ได้ระบุปัญหาการสอนเขียนว่า ทักษะการเขียนนั้นบางครั้งเป็นทักษะที่ถูกลืม เพราะเป็นทักษะสุดท้ายที่ผู้สอนให้ความใส่ใจ เนื่องจากเวลาที่จำกัดในการเรียนการสอนและการตรวจแก้ไขงานเขียน อีกทั้งยังต้องใช้เวลามากในการเตรียมการเรียนการสอน หากผู้เรียนมีความรู้จำกัดในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ สำนวน การเรียบเรียงความคิดและความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน อาจส่งผลให้การเขียนไม่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจึงเกิดความรู้สึกริดก้างวลเมื่อได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานเนื่องจากผู้เรียนมองว่างานเขียนเป็นสิ่งที่ซับซ้อนเกินกว่าที่ตนเองจะทำได้ และหากทำผิดจะถูกผู้สอนตำหนิ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดอคติต่อการเขียนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ อธิปตัย คลีสุนทร (2546 : ออนไลน์) กล่าวว่า ปัญหาการสอนเขียนนั้นเกิดจากผู้สอนที่ขาดเทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสม โรงเรียนและสถาบันการศึกษาบางแห่งขาดสื่อและอุปกรณ์ที่จะช่วยกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน

จากปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยได้พบว่าทักษะการเขียนมีความซับซ้อน เนื่องจากผู้เขียนจะต้องมีความรู้ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวนที่เหมาะสมแล้ว ผู้เขียนยังต้องมีความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการเรียบเรียงเนื้อเรื่อง เพื่อที่จะถ่ายทอดความคิดให้เป็นลายลักษณ์อักษรได้อย่างสมบูรณ์ แต่ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนมักจะละเลยในการสอน

ทักษะการเขียน เนื่องจากมีเวลาจำกัดด้านของเวลาในการเรียนการสอนและการตรวจแก้ไขงานเขียน และขาดเทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสม ส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้ฝึกฝนทักษะการเขียนได้เท่าที่ควร ไม่สามารถเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความมั่นใจในการเขียน และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงพยายามสรรหากระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียน และได้รับประสบการณ์การเขียนได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งยังสามารถรู้สึกความสนุกสนานเพลิดเพลินระหว่างการเรียนรู้และฝึกฝนการใช้ทักษะการเขียนให้ได้มากที่สุดตลอดภาคการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษ สร้างเจตคติที่ดีต่อการเขียนภาษาอังกฤษให้เกิดแก่ผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษมากขึ้นและต้องการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของผู้เรียนตามไปด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและการเขียนพบว่า วิธีสอนวิธีหนึ่งที่มีให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการเขียนคือการสอนเขียนแบบเน้นงานปฏิบัติ วิลลิส (Willis. 1996 : p. 23-24) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการเน้นงานปฏิบัติเป็นการเรียนรู้ภาษาโดยมีสื่อกลางคืองานปฏิบัติ ผู้เรียนต้องมีความรู้และความเข้าใจในขั้นตอนของการปฏิบัติงาน โดยแต่ละขั้นตอนจะมีกิจกรรมที่มุ่งใจและท้าทายผู้เรียน ให้ปฏิบัติงานจนสำเร็จเป็นชิ้นงาน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการปฏิบัติงานได้อย่างอิสระ เน้นความหมายมากกว่าความถูกต้อง ผู้เรียนจะได้เรียนรู้การทำงานอย่างเป็นระบบและเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน รวมถึงทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถพูดและเขียนได้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง นอกจากความสำคัญดังกล่าวแล้ว วิลลิส (Willis. 1996 : p. 137) และ ฟรอสท์ (Frost. 2005 : Online) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติว่าเป็นการเพิ่มพูนความรู้ที่เรียนมาแล้วด้วยการฝึกใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการพูดและการเขียน มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น ฝึกการแก้ไขปัญหา มีความสนุกสนาน และเกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน

การเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ วิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครู 2 ในปีการศึกษา 2559 ภาคเรียนที่ 2 และวิชาวยกสัมพันธ์ภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 2 ซึ่งเป็นรายวิชาที่ผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบ พบว่าผู้เรียนไม่สามารถเขียนถ่ายทอดความคิดเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างราบรื่น และทักษะการเขียนยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเขียนและขาดความสนใจ แม้ว่าผู้เรียนจะเห็นประโยชน์และความสำคัญของภาษาอังกฤษ แต่ผู้เรียนยังไม่สามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษได้ดีนัก ไม่สามารถเลือกใช้โครงสร้างไวยากรณ์และศัพท์ที่ถูกต้องได้ และเรียบเรียงลำดับความคิดในการเขียนประโยคสับสน ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเขียนตามแนวความคิดของตนเองได้ เกิดความท้อถอยกับงานเขียนและคิดว่าการเขียนเป็นสิ่งที่ยากและเกินความสามารถของตนเอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนรูปแบบต่าง ๆ ที่ได้มีการนำมาใช้ในการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) นั้นมีลักษณะการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถแก้ปัญหาข้างต้นได้ จึงมีความเหมาะสมมากที่สุดที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ

เมอร์ฟี (Murphy. 2003 : p. 23) ได้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศอาร์เจนตินา ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนได้รับความสำเร็จในเรื่องของการเขียนเพื่อการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว สอดคล้องกับบัณฑิต อนุญาทงส์ (2557 : หน้า 64-67) ได้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเพิ่มความสามารถในการเขียนของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นและมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิด ความรู้ความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงข้อมูล หรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาขณะปฏิบัติงาน ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมายมากกว่าเน้นความถูกต้อง เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจนและต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ในเวลาเดียวกัน (Ellis. 2003 : p. 9-10)

จากการศึกษาเรื่องความสำคัญและประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) โดยนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของวิลลิส (Willis. 1996: p. 116-130) และเอลลิส (Ellis. 2003 : p. 244-262) ซึ่งมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน และขั้นหลังปฏิบัติงาน มาปรับใช้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาครูโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ ที่มีวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
2. ผู้สอนได้ใช้แนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่อาจเกิดประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความน่าสนใจ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวนทั้งหมด 55 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสอนเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้ การจัดการเรียนรู้เน้นงานปฏิบัติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลองสอน รวมทั้งสิ้น 45 ชั่วโมง

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สอนในครั้งนี้ศึกษาจากหนังสือที่ใช้เป็นตำราหลักในรายวิชาการเขียนเรียงความ E1123003 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเลือกประเภทของงานเขียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. **การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ** หมายถึง งานปฏิบัติที่นำมาใช้ในการจัดการเรียน การสอนการเขียนเรียงความ คือกิจกรรมหรือชิ้นงานที่จัดทำขึ้น ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและ ใช้ภาษาเป้าหมายเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและปฏิบัติงาน เพื่อให้ชิ้นงานหรือกิจกรรมนั้นบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้เรียนจะต้องใช้ภาษาที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและสามารถเชื่อมโยงการใช้ ภาษาเพื่อสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา และมีการประเมินของผลงานด้วย ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 **ขั้นเตรียมปฏิบัติงาน** หมายถึง เตรียมผู้เรียนให้พร้อมในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การกำหนดจุดประสงค์ และหัวข้อเรื่องในการเขียน รวมถึงการกระตุ้นเพื่อสร้างความสนใจและ ทบทวนความรู้ในเรื่องของการเขียนให้กับผู้เรียน

1.2 **ขั้นระหว่างปฏิบัติงาน** หมายถึง การสอนซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนของกิจกรรม การเรียนการสอนที่จัดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียน

1.3 **ขั้นหลังปฏิบัติงาน** หมายถึง กิจกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากที่ผู้เรียนเขียน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1.3.1 **ขั้นวิเคราะห์ภาษา** เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ความเหมาะสมของการใช้ ภาษาในการเขียนของตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้ดูแล

1.3.2 **ขั้นฝึกใช้ภาษา** เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการเขียนให้คล่องแคล่ว และแม่นยำมากขึ้น กิจกรรมในขั้นนี้ เช่น ให้ผู้เรียนปฏิบัติงานในขั้นแรกอีกครั้ง แต่เงื่อนไขแตกต่างไป จากเดิม

1.3.3 **ขั้นติดตามผล** เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน และ จดบันทึกสิ่งที่ได้พัฒนาและปัญหาของตนเอง เพื่อพัฒนาในการปฏิบัติงานครั้งต่อไป

2. **ความสามารถด้านการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ** หมายถึง กระบวนการที่ผู้เขียน ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และประสบการณ์ผ่านสัญลักษณ์ตัวอักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เขียนต้อง อาศัยความรู้ด้านกลไกลงภาษาในการรวบรวมข้อมูลที่จะถ่ายทอด นำมาลำดับ เรียบเรียงเป็นสัญลักษณ์

อักษร เพื่อให้ถูกต้องตามหลักความนิยม หลักไวยากรณ์ และสามารถสื่อสารได้ เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านได้เข้าใจได้อย่างชัดเจน

สมมุติฐานในการวิจัย

การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทำให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี